Ч. 133. Четвер 22 червня (5 липня) 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.
Письма приймають ся лиш франковані.
Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.
Рекламациї непапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Угорскі домаганя.

Стремленя угорских независимих сторонництв до економічної і політичної самостійности Угорщини, до роздїлу від Австриї на всїх областях державности виявили ся в розправах сегорічної делеґациї в цїлій наготї. — Угорский делеґат Кметь домагав ся, щоби угорска маринарка творила окрему частину фльоти, щоби нею командували угорскі офіцири. Угорщина повинна і до маринарки давати відповідний числу населеня процент (около 42%) моряків, бо за роздїлом армії повинен послїдувати роздїл маринарки.

Суть то отже стремленя, котрі безнастанно пруть до повної окремішности і розриву всякої спільности з Австриєю, і нїчого дивного, що австрийский делеґат бар. Еренфельс виступив з обдуманим зовсім начерком орґанїзациї окремої цїсарскої армії австрийскої, бо супротив змагань Угорщини також в Австриї починають зовсім поважно думати над тим, щоби визволити ся з того союза з Угорщиною, який Австриї накладає великі тягарі, а виставляє Австрию на безнастанні кризи і непевність. Нема іменно найменшого сумніву, що усуненє войскової справи з дневного порядку в Угорщинї єсть лиш хвилеве і що независимцї небавом піднесуть єї з повною рішучостию. То заповів зовсім виразно визначений делеґат з независимців Гойтші, що через півтора року вирине на ново войскова криза. Спільність армії має скінчити ся, Угорщина має мати свою окрему армію переняту мадярским духом, национальним одушевленєм і виключно мадярским настроєм. З того очевидно випливає, що й Австрия буде тодї мати окреме войско По думцї делеґата Гойтші ті обі армії мають творити тактичну єдність. Мають то бути отже дві союзні армії, котрі на случай потреби мають на основі окремої умови спільно ділати.

Доси була Австрия злучена з Угорщиною економічним союзом (цлово-торговим), котрий що десять років відновлювано, а по досьвідах зроблених з тим економічним союзом дораджують Австриї подібний союз войсковий, котрий імовірно також мав би відновлювати ся по певнім речинци.

В будучині мала би отже угода Австриї з Угорщиною обнимати не лише економічні питаня і квоту на спільні потреби, але також і войскові справи.

Розуміє ся, що такі відносини дуже складні, бо вже тепер безнастанні переговори угодові доводять до кризи, яка часто повтаряє ся, а до того ще мали би прилучити ся переговори поміж союзними арміями.

Ті домаганя, висловлені делеґатами Кметь і Гойтші, не суть однако якоюсь лише приватною думкою одиниць, але схожі зовсім з поглядами і змаганями референта войскового буджету в угорскій делеґациї Околїчанього, котрий виразно заявив, що по скінченю роз'єму між Короною а независимцями они розпічнуть наново борбу о свої засади.

Таке саме становище независимців виявило ся в адресовій розправі в угорскім соймі.

Півторарічний речинець недалеко і тодї розпічне ся нова борба угорских независимих о цїлковиту окремішність угорскої армії і угорскої держави.

Вісти полїтичні.

З австрийскої делеґациї. — Вісти про нове російске міністерство. — З російскої думи. — Події в Росиї.

Дня 2. с. м. відбуло ся нове засїданє австрийскої делеґациї в справі войскового ординариюм. Міністер війни Пітрайх заявив, що всї побоюваня о нарушенє єдности армії безпідставні. Рішаючі круги стремлять до того, щоби обі держави могли і дальше спільно ділати.

7)

Мачоха.

(З німецкого — Ф. Свензон)

(Дальше).

Коли вечером замкнено браму і погашено сьвітла, прийшло розчарованє.

— І нинї ще нї — колиж, коли верне він назад?

Она укрила голову на груди спячого хлопця і дала волю свому розчарованю, своїй тузї, своїй любови.

— Нинї сьвятий вечер — сказала півголосом до себе і відгорнула чорні кучері з чола. В єї очах і голосї лежала і надія і сумнїв, она була щаслива і заразом засумована — була глубоко зворушена.

Дзвони церковні залунали ясно і голосно у вогкій вечірній мрацї. В кождій хатї засьвітила Ґільда боже деревце, мешканцї притулку для старців явили ся в дворі, де она устроїла їм торжественний сьвятий вечер. Малий Альфред роздїлив всї дарунки, бажаючи кождому з окрема з сияючим лицем „веселих сьвят“. Відтак погашено сьвітла і всюди стало знов темно і тихо. Лише серце Ґільди било тяжко і неспокійно.

Малий хлопчик солодко спав; з радости і напруженя его лиця почервонїли. Він попав в глубокий сон, коли лише змовив свою вечірну молитву. В руках держав самограйку, котра єму грала, доки не заспав. Він взяв єї з собою до ліжка, бо бояв ся, аби єму хто не забрав.

В комнатї було темно, лише полумінь на комині слабо єї осьвітлювала. Перший раз опустила Ґільду надія. Она числила з певностию на те, що він верне на сьвятий вечер.

Годинник вибив десяту. Она сидїла сама в кутї коло комина. Де він міг бути нинї вечер? Нї листу, нї дарунку, навіть для одинокої дитини, его першої улюбленої дитини! Так, мужчини дивні сотворіня; мати нїколи не забула би о дитинї на сьвятий вечер.

Она встала знеохочена. Була так утомлена, видавало ся її так, немов би нагле постаріла ся, з надією щезла сила житя.

Отворила фортепян. Хвильку сидїла тихо і похилена наперед, як би спала — але не спала, стратила лише відвагу. Відтак поволи поглянула в гору, пальцї посунули ся по клявішах, роздали ся тони спершу жалібні, зітхаючі, немов сльози нависли на віях, а потім полила ся сумовита музика пісні, якої Ґільда научила ся ще від матери.

І коли она так виявляла свій смуток в мягких, ніжних тонах, наближував ся до дому віз; она не чула звуку почтової трубки, від котрого була би задрожала з радости і щастя. Не чула звістних її, а так горячо вижиданих кроків на сходах, не чула, як він тихо наближав ся і задержав ся перед дверми комнати. Она співала повною грудию, тони ставали сильнїйші і звучнїйші. То була глубока, сердечна любов, яка виливала ся в співі.

Вже коли наближав ся сьвятий вечер, в серци Фалька проявила туга за домом. Гадка, що в пустих салях Боркова мешкає молода, мила женщина, була для него дуже принадна. Він тужив за дитячим голосом, за словом „тату“ від свого улюбленого сина.

— Затруби — крикнув до почтилиона — аби було чути по цїлім лїсї.

Спершу аж сам затряс ся на той кріпкий, сьвіжий голос. Але відтак побачив в души Ґільду, як вбігла з дому єму на стрічу.

Віз скоро вкотив ся на подвірє, але не являла ся господиня, аби его привитати. Вийшов лиш служачий.

— Що то є, що всюди так темно і тихо? — спитав служачого.

— Пані веліли погасити всї сьвітла, скоро лише бідні з притулку вийшли.

— То засьвіти на ново і постарай ся, аби всьо було добре зроблене. Вже давно не обходив я сьвятого вечера в ріднім домі. Скажи кухарцї, аби приладила добру вечерю в моїй комнатї.

Поволи і тяжко вийшов по сходах до своєї комнати. Але, що побачив! — Лямпа горіла ясно а зі столика доносив ся до него запах рож, его улюблених цьвітів.

— Як тут мило і привітно — сказав сам до себе з милим здивованєм. Кинув ся в свій улюблений фотель і забув на розчарованє і труди подорожи. Не хотїло ся єму виходити з своєї теплої і милої комнати, але туга за Альфредом перемогла і він тихцем висунув ся до другої комнати.

Тепер він почав наслухувати. Єї хороший, срібний голос притягав его, він аж бояв ся віддихати, аби не пропустити одного слова, од-

Вкінци принято войсковий буджет і ординариюм, при чім кількох бесідників домагало ся більшого увзгляднювання рільників при доставах і закупні ремонт. Слідуюче засіданє відбуло ся вчера. На дневнім порядку стояв буджет міністерства заграничних справ, маринарки і инші неполагоджені позициї.

Послідні два числа „Громадскої Думки“ (138 і 139) приносять вістки про уступленє кабінету Ґоремикина і нове півпарляментарне міністерство з такою певностию, як би се вже не підлягало ніякому сумнівови. І так петербурский кореспондент „Громадскої Думки“ телеґрафує до ч. 138, що президентови Думи Муромцеву припоручено зложити новий кабінет, в який увійшли би посли проф. Мілюков, кн. Урусов, Стахович і ґр. Гейден, а також сенатор Коні; міністрів війни, фльоти, двора і заграничних справ іменував би сам цар. Значить, всі парляментаристи, що мали би увійти до нового міністерства, належить до правих або до правого крила центра.

Привитавши ту вістку свого кореспондента в тім самім числі короткою вступною статею, „Гр. Думка“ в слідуючім числі доводить, що в тій звістці нема нічого неможливого, тим більше, що вже і в державній Раді (Государственный Совѣтъ) ішла мова про те, аби ухвалити кабінетови Ґоремикина вотум недовіря. Иньша річ, чи зможе Дума працювати з новим міністерством, коли оно буде зложене з висше названих кандидатів. На те „Гр. Думка“ відповідає: „Навряд. Міністерство з названих кандидатів, коли они згодять ся бути міністрами, не буде міністерством більшости членів Думи, а мішаним, і на добру злагоду між Думою та ним рахувати не можна, хоч безперечно що робота в Думі навіть і при такім міністерстві іти-ме, особливо в перших часах, не так, як до сего часу. Але пристати на таке міністерство Дума навряд чи пристане. Она повинна добивати ся справжнього парляментарного міністерства. Тільки при такім міністерстві робота Думи може бути користна, бо при міністерстві „мішанім“ провести в житє широкі реформи, без яких годі обійти ся, — не можна“.

Потвердженя або запереченя донесеня „Гр. Думки“ треба сподівати ся в найблизших днях.

Дума радила над приписами закону о зборах. Проф. Ковалевский виголосив довшу бесіду, в котрій покликував ся на закони иньших европейских держав та остро критикував проєкт комісиї зложеної виключно з кадетів, в котрім укорочує ся права робітників. Бесідник єсть за формою принятою в анґлійскім законодавстві, котре зовсім не говорить о зборах, лиш дає право кождому горожанинови перебувати і промовляти, де єму сподобає ся. В справі знесеня кари смерти промавляв проф. Кузьмин-Караваєв, і заявив ся за знесенєм єї. Сему спротивив ся міністер внутрішних справ, вказуючи на Сполучені Держави, де з огляду на зріст анархізму заведено на ново кару смерти. Хотів промовляти прокуратор армії Павлов, але серед загального заколоту не міг прийти до слова. Лївиця кричить: Не хочемо слухати рабівників, убийників і лупіїв! Павлов виходить з салї. Гайден і Волконьский протестують против поведеня лївиці. Розпочато на ново дискусию, в котрій Набоков і Родічев заявляють ся рівнож за знесенєм кари смерти.

Окрім клопотів з войсковими бунтами російскі власти мають великий клопіт з аґрарними заворушенями. Населенє кільканайцяти місцевостий збирає ся звичайно разом і співаючи революцийні піснї, палить і нищить державні домени і паньскі двори. Найгірше діє ся в тульскій ґубернії. Там хлопи в 6 округах рівночасно вигнали всїх панів. В ночи з 29 на 30 червня напали на двір кн. Ґоліцина в епіфаньскім окрузї. Не діждавши ся войска, князь утік з родиною до Тули. Дві компанії войска, котрі надійшли з Тули, не могли нічого зробити, бо у хлопів була більша сила. В богородскім окрузї драґони ударили на велику ватагу хлопів узброєних в серпи, лопати, а навіть карабіни. Хлопи розігнали драґонів. — Вчера розпочав ся процес против увязнених в грудни мин. року членів робітничої ради. Єсть 36 увязнених, між ними презес ради, Хрусталев. Всї обжаловані о роздаванє оружия і підбурюванє до ворохобні. Серед робітників панує заворушенє. Власти сконсиґнували значну силу войска.

Нинї має появити ся правительственний комунікат, котрий донесе, що правительство виконуючи приказ царя, внесло до Думи предложенє о побільшенє селяньских посїлостий і поліпшенє рільних відносин серед селян. Правительство наміряє відступити селянам під користними услівями всї пригідні під управу землї державні, а на случай коли би то не вистало, також купувати приватні посїлости на рахунок Корони і продавати селянам по умірених цїнах. Дальше наміряє правительство улекшувати переселюванє і підпирати еміґрацию селян в Сибір і до Азії середної. Для як найскоршої поправи положеня селян, що терплять нужду, мають бути утворені окремі комісиї з участию відпоручників селяньских. Дальше заявляє правительство, що жаданє, аби земля не становила приватної власности, єсть не справедливе і обіцює, що право власности буде безусловно стережене. Селяни повинні памятати о тім, що заспокоєнє їх потреб не може наступити в дорозї насильств, лише дорогою мирної і безнастанної опіки царя.

ного звуку. Тепер єму видавало ся, що мав пречудний сон.

Так само було одного сьвятого вечера, але то було вже давно. Він вернув так само як нинї з подорожи за границю до рідного дому. Ніхто не надіяв ся єго. Він тихцем вийшов по сходах на гору, аби зробити родичам несподіванку. Нараз єму на стрічу роздала ся та сама піснї, але з уст тої, котра мала єго молодече, горяче серце. Так само як і тепер слухав він з запертим віддихом, стоячи при дверех. Єму видало ся, немов би єго перша жінка воскресла, аби знов внести до єго сумної хати житє і радість.

Він стояв і прислухував ся з сумовитою радостию милим, звістним тонам, які єму тепер в зимі приводили на память єго весну. Притиснув до грудий руку, аби серце так сильно не било ся. Відтак отворив осторожно двері — они відхилили ся тихо, цілком тихо — она нічого не чула. З запертим віддихом підійшов на пальцях до софи.

Она перестала сьпівати і тяжко зітхнула. Оперла ся ліктями о фортепян а лице сховала в долонях. Єму видавало ся, немов би почув здержуваний, приглушений плач. Чого она могла плакати?

Фальк дійшов до софи і обережно сів на ній. Зворушений глядів на неї. Сьвітло з комина падало на єї милу, похилену стать. Нараз піднесла она голову, відгорнула з чола волосє і повела по клявішах пальцями з силою, яка єго здивувала і збентежила. Длячого, сам не знав.

Як казочний фенікс виходить відмолоджений з попелу, так відмолодила і єї надія по знеохоченю. Єї серце наповнило ся вірою і надією і немов знищило всї журби і смуток.

„Мушу, хочу побідити, побідити при Божій помочи“.

Она встала, замкнула фортепян і підійшла до осьвітленого місяцем вікна, поглянула на небо — тепер було в єї серци Різдво.

Служачий отворив двері і сказав:

— Вже стіл накритий.

Она здивувала ся; атже вже їла.

Хто велїв позасьвічувати — хто гадав о тім, аби їй справити сьвята?

Перейшла до осьвітлених комнат, котрі видали ся їй тепер незвичайно поважними і сьвяточними. Силувала ся заволодіти над собою, бо щось причувала. Нараз почула глубокий, добре звістний голос за собою:

— Веселих сьвят!

Він вхопив єї дрожачу руку, притиснув єї тепло до своїх уст і взяв єї відтак під свою паху. Заки она встигла вимовити слово привитаня, повів він єї по осьвітлених салях і не задержував ся, доки аж не прийшов до своєї комнати, де був для них накритий стіл.

Там було так мило і вигідно. Коло єї накритя стояла хороша китиця з рож і фіялків. Она усьміхнула ся. Ще ніколи не бачила красших цьвітів.

Вкінци Гільда заволоділа над своїм зворушенєм. Сияючи радістно подала єму руку.

— Витай, друже, желаю тобі веселих і щасливих сьвят в твоїм родиннім домі.

На послідні слова поклала найбільший притиск. Хотіла єму пригадати, що хоч Борков був сьвідком єго найбільшого смутку, то він все таки пережив тут найкрасші і найщасливші днї своєї молодости.

Фальк зрозумів значінє єї слів. — Родинний дім — повторив сумовито. — Так правда, ліпшого вітця і більше любячої матери може ще ніхто не мав на сім сьвітї.

Она нахилила ся над китицею і вдихала чудесний запах. Боязливим голосом і з непевним поглядом спитала ледве чутно:

— Чо то для мене?

Фальк притакнув головою і їх очи стрітили ся. Він сидів напротив неї на софі.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 4-го липня 1906.

— **Іменованя.** Президия галицкої дирекциї скарбу іменувала контрольорами головних урядів податкових в IX. кл. ранги податкових поборців: Ігн. Вонсовича, Меч. Смаґловского, Ем. Кишельку, податкового официала Ант. Кольбушевского і податкового контрольора Казим. Пендрацкого. — Президия краєвої дирекциї скарбу іменувала рахункового официала Альфр. Борженцкого ревідентом, рахункових асистентів Кар. Вайгля і Володисл. Бараньского официялами, а практикантів Меч. Гошовского, Оск. Кінцлера і Фел. Кравчука асистентами рахунковими.

— **Дрібні вісти.** Закон рішений галицким соймом в справі реґуляцийних робіт горішного біґу Гнилої Липи, Вислы, Сяну в тарнобжескім повіті, Золотої Липи, потока Думи, лївого берега Дунайця від зелїзничого моста в Богумиловичах до Бускуниць радлівских і від устя потока Венскова до зелїзничого мосту в Богумиловицях, одержав цїсарску санкцию. — Роздане сьвідоцтв в німецкій ґімназиї у Львові відбуде ся дня 5 с. м., а ферії будуть тревати до 15-го вересня.

— **Перші загальні збори Рускої Щадницї** в Перемишли відбудуть ся дня 11-го н. ст. липня 1906 о год. 5 по полудни в сали „Народного Дому“ в Перемишли — в цїли доконаня вибору 9 членів виділу Щадницї. До членів основателів розіслано письменне повідомлене з запрошенєм на загальні збори.

— **Войскові музики** будуть грати в місяци липни: дня 4-го перед палатою Намістництва, 5-го на повиставовій площі, 10-го на повиставовій площі, 11-го перед головною командою, 12-го на повиставовій площі, 17-го в стрийскім парку, 18-го перед палатою Намістництва, 19-го на Високім замку, 24-го перед домом інвалїдів, 25-го перед головною командою, 26-го в міскім огородї і 31-го в стрийскім парку.

— **Від Угнова** пишуть: Безнастанні дощі, які падуть в цілій охрестности, не ворожать добрих зборів збіжа в сім році. Що кілька днів перетягають бурі з громами. Минувшого тиждня згоріло від грому 10 селяньских загород в селї Хлївчанах; шкода лише в малій части була обезпечена. Сего лїта повно в лїсах гадюк; в Салашах укусила гадина дві особи, з котрих одна умерла.

— **Вибух ґазів.** В суботу о годині 1-ій в ночи лучила ся в Бориславі експльозия ґазів в закопі Сулимирского. Вибух був такий сильний, що в доохрестних домах потрiскали шиби, а вежу підкинуло в гору на кільканайцять метрів. Жертв в людях не було. Закоп цілковито вигорів.

— **Нещастна пригода.** З Коломиї пишуть: Кляра Зіскінд, 17-лїтна дочка тутешного властителя реальности, хотїла онногди запалити під кухнею і в тій цїли полила нафтою поліна, але робила то так неосторожно, що нафта бухнула полумінию і обхопила єї цїлу. Заки надбігли люди угасили на нїй огонь, нещастна так попекла ся, що до кількох годин померла.

— **Весела трійка.** Мечислав Похомин, син писаря, Володимир Юрчишин, син зелїзничого функционаря і Баган, син емерит. секретаря судового, всї три ученики III-ої кляси гімназияльної в Стрию, навкучивши собі там побут, утїкли до Львова. Вчера родичі утїкачів просили львівску полїцию, аби їм перервала забаву в столици і відослала їх до Стрия.

— **Убийство задля 8 рублїв.** З Києва доносять: В селї Пісецков, повіта васильківского вирізано цїлу жидівску родину. Убийства допустили ся злочинцї для рабунку, але найшли всего лиш 8 рублїв.

— **Нещастна пригода на зелїзници.** З Льондона доносять: Поспішний поїзд, їдучий між Льондоном а Савдемптон, вискочив із шин коло Сальсбері. Льокомотива вдаривши в надходячий з противної сторони поїзд тяговий, вискочила із шин і потрощила кілька возів, в котрих находило ся 47 подорожних. Кілька возів злетїло в зелїзничого насипу. Після наспівших вістий 23 осіб втратило житє, а богато єсть покалїчених, котрі лиш з трудом удало ся видобути з під потрощених возів. Між погибшими находила ся переважаюча часть Американцїв.

— **Нові ілюстровані картки.** Накладом тов-а „Вакацийних осель" у Львові вийшла серия ілюстрованих карток, зложена з чотирох штук. На картках поміщено фотоґрафічні знимки з минулорічного побуту оселянок в Милованю. Кожда карта робить незвичайно миле враженє. Одна з них представляє ґрупу оселянок з настоятельками і з місцевим парохом о. Бачиньским та єго жінкою, що були щирими добродіями оселї; на другій містить ся знимка з митрополичої палати, в котрій оселянки мешкали, а прочі дві представляють сцени з відограного оселянками сценічного образця В. Лебедової „Вінок на могилу Шевченка". Картки виконані чисто і елеґантно і від першої появи найшли широкий покуп, тим більше, що дохід з їх розпродажі призначений на так симпатичну для всїх цїль, як „Вакацийна оселя". Картки продає „Сокільский Базар" у Львові (ул. Руска 1.) по 10 сот. за штуку.

— **Інтернат учительскої семинариї в Самборі** прийме 100 учеників. Условя: 1. Кандидати III. і IV. року приняті будуть лише за стипендию; ученики II. року доплачують до стипендиї по 4 кор. місячно, з I. року по 8 кор., а з приготовляючого курсу по 10 кор. місячно; ученики I. і II. року з відзначаючим поступом не доплачують нїчого. 2. Приняті до інтернату складають при вступі безусловно 26 кор. 3. Мають мати 6 пар біля, 6 простирал, 6 пошевок, 6 ручників, 6 хусток до носа, 2 пари нових чобіт, 2 цїлі одяги і зимове пальто, подушку, молитовник, гребінь, щітки, ложку, вилки і ніж і скрипцї; білє має бути значене. Поданя треба вносити до 18. липня до Дирекциї учит. семинариї в Самборі. До поданя долучити треба шкільне сьвідоцтво і заяву родичів, потверджену громадскою зверхностию, що родичі зобовязують ся платити точно з гори місячну доплату. Бувші питомці інтернату мають першеньство, коли викажуть ся добрим сьвідоцтвом. Ученики, котрі мають близше до инших учительских семинарий, інтернат не прийме.

— **Пес на услугах злодїїв.** В Парижи появляла ся від довшого часу в великих склепах якась елеґантна панї в широкій загортцї і з песиком на руках і веліла собі показувати ріжні дорогі річи та торгувала їх. Звичайно коли она відходила, то чогось з тих річий бракувало. Стали отже на неї пильно уважати і переконали ся, що єї песик був так научений, що на даний знак своєї панї хапав зі стола яку дорогу річ і ховав єї під широку загортку тої панї.

† **Помер** Григорий Покотило, окінчений студент прав і фільософії, дня 2 с. м. в 29-ім роцї житя в Микуличині.

Телеґрами.

Відень 4 липня. На засїданю провідників клюбів п. Президент мiністрів бар. Бек заявив, що правительство бажало би, аби реформа виборча була ухвалена як найскорше.

Відень 4 липня. Молодоческий клюб вибрав 26 голосами на 31 голосуючих своїм предсїдателем посла дра Крамаржа.

Будапешт 4 липня. В угорскім соймі веде ся нинї дальша дискусия над адресою.

Варшава 4 липня. Вчера застрілено знов двох полїциянтів. Патруля вистрілила і убила одну особу, а кілька ранила.

Льондон 4 липня. Daily Telegraph доносить, що адміраліция наміряє переробити всї торпедовцї так, щоби були опалювані нафтою і не потребували везти з собою вугля.

Париж 4 липня. Фінансові круги французскі побоюють ся, що російска Дума здійснить свої погрози і не признасть важною послїдну російску позичку, в наслідок чого курс російских паперів на европейских біржах сильно упаде.

Петербург 4 липня. В кругах зближених до Думи заповідають утворенє парляментарного кабінету, в котрім Муромцев має обняти президию, кн. Урусов справи внутрішні, Герценштайн фінанси, кн. Долгоруков просьвіту. З нинїшних мiністрів полишились би: мiністер справ заграничних Ізвольский і мiністер війни Редіґер.

Петербург 4 липня. До „Нового Времени" доносять з Тифліса, що на цїлім Кавказі панує майже явна ворохобня.

Петербург 4 липня. Царский указ заряджує усуненє войскового ґубернатора в Білім стоці ґен. Боґовского, димісию двох комісарів полїциї і 14 полїциянтів, котрі брали участь в погромі.

Петербург 4 липня. З Харбина, в Манджуриї доносять, що в манджурских і західносибірских залогах панує великий нелад і неспокої. Вояки домагають ся повороту до дому. Кількох офіцирів убито.

Маґдебурґ 4 липня. Magdeb. Ztg. доносить з Петербурга, що цар, котрий чув ся хорим, удасть ся разом з родиною в коротку подорож кораблем вздовж фіньского побережа.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа** у Львові дня 3 липня: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·60 до 8·80; жито 5·60 до 5·80; овес 8·20 до 8·40; ячмінь пашний 6·50 до 6·70; ячмінь броварний 0·— до 0·—; ріпак —·— до —·—; льнянка —— до —·—; горох до вареня 8·50 до 10·—; вика 0·— до 0·—; бобик 0·— до 0·—; гречка —— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона —·— до —·—; конюшина біла —·— до —·—; конюшина шведска —·— до —·—; тимотка —·— до —·—.

НАДІСЛАНЕ.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).